

گزارش یک پژوهش درباره قصیده فرزدق
دکتر عبدالحسین طالعی

علمی-پژوهشی

فصلنامه تخصصی مطالعات قرآن و حدیث سفینه

سال بیستم، شماره ۷۸ «ویژه پژوهش‌های حدیثی»، بهار ۱۴۰۲، ص ۱۸۸-۱۹۴

گزارش یک پژوهش درباره قصیده فرزدق

دکتر عبدالحسین طالعی^۱

مقدمه

چکامهٔ جاودانهٔ فرزدق نگینی درخسان بر تارک ادبیات عرب است، هم به جهت قوت ادبی و جایگاه ویژه آن در سپهر ادبیات، و هم از آن جهت که دفاعی جانانه از امام سجاد علیه السلام و معرفی زیبایی از آن حضرت در فضای ننگین و مسموم اموی در بردارد، به ویژه آنکه فرزدق آن را شجاعانه در حضور خلیفه اموی خواند و بدین سان به مانند رویدادی اثرگذار در تاریخ ادب عرب ثبت و ماندگار شد.

در بارهٔ این قصیده پژوهش‌های مختلفی در زبان فارسی و عربی انجام شده که این یادداشت مجال ثبت آنها را ندارد. بلکه بر شمردن این پژوهش‌ها خود به گفتاری مستقل نیاز دارد.

در سال ۱۳۶۲ مقاله‌ای از یکی از استادی دانشگاه منتشر شد که نکاتی در تشکیک نسبت این قصیده به فرزدق مطرح کرده بود. چند سال بعد مقاله‌ای از دکتر منصور پهلوان منتشر شد که اگرچه عنوان آن نقدی بر مقالهٔ پیشگفته بود، ولی درونمایه آن به گونه‌ای بود که ارزش و فایده آن از نقد یک مقاله فراتررفت.

مقالهٔ دکتر پهلوان با عنوان «نقدی بر پژوهشی پیرامون قصیده ای بزرگ» در مجلهٔ مقالات و بررسی‌ها (نشریهٔ دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران) شماره ۵۷-۵۸ (سال ۱۳۷۳-۱۳۷۴) ص ۲۲۳-۱۸۵ منتشر شد. پس از انتشار مقاله نسخه‌ای از آن به دست استاد فقید مرحوم دکترا محمد مهدوی دامغانی رسید و ایشان ضمن نامه‌ای به

^۱. عضو هیئت علمی دانشگاه قم

نویسنده مقاله نکاتی مهم نوشتند که این نامه تا کنون منتشر نشده و برای نخستین بار از طریق این یادداشت انتشار می‌یابد.
در این یادداشت پس از مروری بر درونمایه این مقاله متن و دستخط نامه مرحوم دکتر مهدوی دامغانی با توضیحات مختصر ضروری ارائه می‌شود.

مرور مقاله «نقدی بر پژوهشی پیرامون قصیده ای بزرگ»

این مقاله پس از مقدمه ای کوتاه در ۱۴ بخش سامان گرفته که معرفی کوتاه این بخشها در پی می‌آید.

۱. بخش یکم فهرستی از ۴۵ دانشمند، شاعر، راوی شعرو مورخ و ادیب شیعه و سنتی است که در طول سال ۱۱۰ تا ۳۵۰ به قصیده فرزدق اشاره یا متن آن را نقل کرده‌اند.
۲. بخش دوم پاسخی است به این مدعای که فرزدق شعری در مدح یزید بن عبدالملک سروده، پس نمی‌تواند مدح امام سجاد علیه السلام باشد.
۳. پاسخی به اشکال عمر فروخ بر قصیده در بخش سوم آمده است.
۴. مروری بر گزارش علامه مجلسی از قصیده فرزدق.
- ۵ و ۶. مروری بر دیدگاه ابوالفرج اصفهانی در مورد قصیده.
۷. بحث درباره ممدوح فرزدق و پاسخ به تردید در این زمینه.
۸. توضیح در مورد کلام سید مرتضی درباره قصیده فرزدق.
۹. متن کامل ترجمه منظوم جامی از قصیده فرزدق و مقایسه آن با متن قصیده به روایت ابن شهرآشوب.
۱۰. پی‌گیری نقل قصیده فرزدق در پنج چاپ دیوان فرزدق
۱۱. تحقیق درباره سن فرزدق در زمان سروdon این قصیده.
۱۲. توضیحی درباره کلام اربابی در مورد قصیده فرزدق.
۱۳. فهرست ۳۵ تن از دانشمندان شیعه و سنتی که از سال ۳۵۰ تا ۱۱۰ به قصیده فرزدق اشاره یا بخش‌هایی از آن یا متن کامل آن را نقل کرده‌اند.

نامه دکتر مهدوی دامغانی به نویسنده مقاله

اشاره شد که استاد فقید مرحوم دکترا حمود مهدوی دامغانی پس از نشر مقاله دکتر پهلوان در مجله مقالات و بررسیها نامه‌ای به ایشان نوشته‌اند که در اینجا برای نخستین بار منتشر می‌شود. دکتر مهدوی در این نامه اشاره‌ای کند که قصد نوشتمن مقاله‌ای در این مورد داشته که با دیدن این مقاله تحقیق هدف خود را مشاهده می‌کند.

همچنین ماجرا ای را که با مرحوم استاد شیخ عبدالله نورانی دارد یادآور شده که مناسب است به آن ماجرا اشاره شود.

دکتر مهدوی دامغانی در جای دیگری در این مورد می‌نویسد: «یک مطلب هم از صفا ووفاداری این مرد نازین (مرحوم نورانی) بگوییم. مرحوم برادرم آقای حاج شیخ محمد رضا (رحمه الله علیه) در مراجعت از سفر حج یا عمره‌ای به من فرمود: یک شب در حالی که جامه احرام بر تن داشتم با همه ازدحامی که برای التجا به مکهٔ معظمه و تمسک به پردهٔ مطهره بود به هر زحمتی خود را به نزدیک کعبه رساندم ولی دستم به پردهٔ مطهره نمی‌رسید. چون مردی که او هم مُحْرِم بود در جلوی من به پردهٔ کعبه چسبیده و دستها را به نحو معهود و به نشانهٔ نهایت خضوع بر پردهٔ دراز کرده و دعا و راز و نیاز می‌نمود و من هم منتظر بودم که جا باز شود و به مانند او خضوع و تضع کنم. و ناگهان در آن حال که کسی به کسی نبود شنیدم که همان مردی که تقریباً جلوی من ایستاده و پشتیش به من بود به حق تعالیٰ جل جلاله عرض می‌کند: خدا ایا استادان من حاج شیخ هاشم و حاج شیخ کاظم را بیامزو اجر به آنان مرحومت فرما.

دیدم صدا آشنا است. به زحمت خودم را به کنار او جا دادم و از حالت تضع و خضوع خودم منصرف شدم و دقت کردم که این مرد پهلوی من که صدایش آشنا است کیست و دیدم ایشان آقای حاج شیخ عبدالله نورانی است...» (احیاگر میراث، یادنامه استاد عبدالله نورانی، ص ۶۵-۶۶).

۱. مراد، دو عالم بزرگ حوزه علمیه مشهد در آن سالها است: آیة الله شیخ هاشم قزوینی و آیة الله شیخ محمد کاظم دامغانی رحمة الله عليهما

اینک متون نامه مرحوم دکتر مهدوی دامغانی در نخستین سال‌گرد رحلت آن دانشی مرد
نقل می‌شود.

متون نامه دکتر مهدوی دامغانی Harvard University

هو

خدمت فاضل ارجمند جناب دکتر منصور پهلوان دامت توفيقاته

السلام عليكم

آقای عزیز دستان درد نکند و خدا حفظتان کند و مؤیدتان بفرماید و توفيقتان را مستمر
ومستدام بدارد.

سال پنجمین، شماره ۷، پیاپی ۲۰

بر حسب تصادف شماره ۵۸-۵۷ مجله مقالات و بررسیها را زیارت کردم و مقاله بسیار
محققانه و فاضلانه و دندان شکنانه حضرت عالی درباره قصیده فرزدق - ره در مدح
حضرت سجاد - صلوا الله عليه چشم را روشن و دلم را شاد ساخت . بنده در همان
سال ۶۲ وقتی که آن حرف‌های بیهوده را خواندم به دوست مشترکمان؟ (درست می
گوییم دوست مشترکمان آقای ۱.۱) تعرض کردم و تذکر دادم و خودم داشتم تقریباً همین
کاری را که حضرت عالی با دقت و ظرافت انجام فرموده اید جمع آوری می کردم که دیگر
فرصت تکمیل آن را پیدا نکردم و از ایران بیرون آمدم - به هر حال معلوم می شود که
تحقیق نام حضرت عالی در "پهلوان" شرط متأخری داشته است که همین مقاله باشد که
اثبات پهلوانی خودتان را در تحقیق فرموده اید. باز هم حضرت عالی را تحسین می کنم و
آفرین عرض می کنم . خداوند به حق حضرت سجاد صلوا الله عليه این مقاله را مایه‌ی
روسفیدی جناب عالی در نزد حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه وآلہ وسلم قرار دهد
و چون قطعاً منظور نظر مبارک صاحب اصلی مقاله یعنی حضرت سجاد علیه السلام قرار
گرفته است ان شاء الله ذخیره آخرت شما باشد.

اگر به حضور حضرت مستطاب حجۃ الاسلام والمسلمین آقای نورانی روحی فداء می

رسید عرض سلام و اخلاص و دعاگویی این بندۀ را خدمتشان عرض بفرماید و بسیار متشرکرمی شوم که ضمن تقدیم سلام بندۀ به معظم له بفرماید: =اخوی از حال خوش و ادعیه طیبۀ و انفاس قدسیّه ی زکیّه ی حضرت ایشان در مسجد الحرام و در موقع استلام حجر= در تلفن برای بندۀ حکایت و نقل کردند، جزاه الله خیراً. و متعنا الله بیقائه و با فاضاته العالیة. همچنین تقدیم سلام بندۀ خدمت حضرات اساتید دکتر مجتبائی، دکتر فیض، دکتر شیرازی، دکتر محبّی ادام الله عزّهم موكول به لطف عالی است و نیز دکتر اسعد شیخ الاسلامی عزیز-حفظه الله تعالى و رحمة الله على ابیه الجلیل. والسلام عليکم.
احمد مهدوی دامغانی

وضع دانشکده الهیات چطور است؟

ما لسلمی و من بذی سلم

این جیراننا و کیف الحال

تکراراً عرض می کنم فی الواقع جناب عالی با تحریر این مقاله از عقده ی دل این مخلص که چندین سال بود گلوگیرم شده بود، مرا اخلاص فرمودید. خدا خیرتان بدهد.

CENTER FOR MIDDLE EASTERN STUDIES
HARVARD UNIVERSITY
1737 Cambridge Street
Cambridge, Massachusetts 02138
Tel: (617) 495-4055
Fax: (617) 496-8584

۰۱/۱۱/۰۷

سال بیست و شش، شماره ۸۷، بهار ۱۴۲۵

فرمکت فاضل از خبر خوب دستور فتح سردار زد رفاقت
بخدمت عیش مراعز دستان در نکند دخدا حقه کند مکونیان
دست فتحیان سوکتر دستام هاره بر جس بخلاف آن ۵۸-۵۷ مکمل تسلیت
رازهای کام و تعالیه مرید از حقه از دنیا خلاصه دندان چشم خضر عالم
در این قصه خود من در معنی خصوصی کام صدور اعلیٰ خشم ام از کن دارم
ن درست سنت نیز در همان حال عذر دستور آن عزیز روحیه را خواهم کنم
(دست مکونیع دست شتر کام آزادی) تهریخ کام دندان دارم خودم دندان
نهن لایر را که خویش عالم برقیت رفاقت آنها فریاد ای محیم اور سکون کنم
روقت نکن از این ایجاد دارم از این بیرون آدم - این مسلم ام تو که بحق
نام خود عیار دیدن "پر طیت فخر" داشته است که صنیع تعالیه باشد
که آنهاست بیوئی حقه ای و رجیعیت زیرا ای بازیم خود را راکتیون گنج

د از خود فرستم همانه کس خود را نمی‌داند بخلاف این سالار را بازی و غیر خود را علی
در خود خود را تسبیح نمایند و از کلم قوار و در حون قطعه خطر نظر را در خود نمایند
سالار پسر خود را (۱) مکالم عربی داشت از این پسر خود را در خود آورد و خود را در خود آورد.
 ۱۱) - خود خود را تسبیح نمایند و از خود را در خود آورده مرسی خود سلام چند نظر
در عکس خود از خود را افتادن خود را نیز دوست نشاند که خود شنیدند
بسطه داشته باشد := احذف از حال خود را دادعه طبیعت دهن سرمه می‌زنند که
خود را در سکه بخواهند و در سلام خود = در عکس خود را بینه طبیعت خود را زدن
جز این خود را دسته ای بهتر داده باقی مذاقت ندارند . این نیمی همچنان که خود را زدن
در کمیتی داشتند . دسته ای خود را از دسته ای خود را در سکه بخواهند .
الله عزیز خود را از دسته ای خود را در سکه بخواهند . دسته ای خود را در سکه بخواهند
و خود را نیز نشانند . از خود را در سکه بخواهند .

کلیک

و سکه را خود را از خود را نشانند .

- کار آن خود را که خود را از خود را نشانند . از خود را در سکه دل که خود را خود را زدن
گذگرم شده بعد خود را خود را در سکه زدن .